

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudce JUDr. Jakuba Camrdy a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **Ch. L. T.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 27. srpna 2018, č. j. MV-81579-6/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. července 2021, č. j. 15 A 208/2018 - 55,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 6. června 2018 č. j. OAM-1191-33/ZR-2015 žalobkyni zrušilo platnost povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a zároveň jí stanovilo lhůtu k vycestování z území v délce 30 dnů. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí zamítla žalovaná rozhodnutím označeným v návěti. Následnou žalobu proti rozhodnutí žalované zamítl Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) v návěti označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Návrh stěžovatelka odůvodnila tím, že je jí již 76 let a pro pokročilý věk a s tím související zdravotní stav má zvýšenou potřebu přítomnosti rodiny. Stěžovatelka navíc získala povolení k trvalému pobytu už v roce 1998 a během více než 20 let si na území ČR vytvořila silné rodinné, ekonomické a sociální vazby. Sdílí společnou domácnost se svou dcerou, jejím manželem (oba mají povolení k trvalému pobytu) a vnučkou, která je občankou ČR. Rodina stěžovatelce poskytuje potřebnou péči i psychickou podporu, přičemž stěžovatelka již není schopná se o sebe postarat sama. Stěžovatelka pečovala o svou vnučku od jejího narození, takže mají mezi sebou pevný vztah. Vycestování stěžovatelky by proto zasáhlo nejen

do jejího rodinného a soukromého života, ale i do dané sféry jejich rodinných příslušníků. Dále stěžovatelka uvedla, že v domovském státě už nemá nikoho z rodiny a nemá tam také žádné hlubší sociální vazby. Vnučka s ní vycestovat nemůže, jelikož je občankou ČR a prožila zde celý svůj dosavadní život. Na závěr stěžovatelka argumentovala též komplikacemi s cestováním souvisejícími se současnou pandemickou situací.

[3] K návrhu přiložila stěžovatelka čestná prohlášení dcery, zetě a vnučky a doklad o zajištění ubytování.

[4] Žalovaná nepodpořila přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyššímu správnímu soudu je však dána možnost jej na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud připomíná, že „poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákoným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy” (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS). V žádosti o přiznání odkladného účinku proto musí stěžovatel „v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32).

[8] Stěžovatelka tvrdí, že výkon rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalované by zasáhl do jejího práva na respektování soukromého a rodinného života a rovněž do zájmů její rodiny. Rodinné vztahy, jež by mohly být narušeny, stěžovatelka rovněž osvědčila přiloženými prohlášeními. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku konkrétně popsala a osvědčila újmu, která by jí mohla vzniknout, a to v podobě zásadního narušení rodinných poměrů. Nejvyšší správní soud zároveň nezjistil, že by setrvání stěžovatelky na území České republiky způsobilo újmu jakékoli jiné osobě nebo by představovalo hrozbu pro veřejný zájem.

[9] Nejvyšší správní soud dodává, že si je vědom toho, že stěžovatelce byla platnost povolení k trvalému pobytu zrušena z toho důvodu, že na území České republiky po dlouhou dobu nepobývala, což zcela nekoresponduje s její argumentací k návrhu na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud však přihlédl k tomu, že řízení v nyní projednávané věci trvá již několik let, takže stěžovatelka strávila na území České republiky dostatečnou dobu na to, aby na vztahy navázala, resp. si je znovu vytvořila.

pokračování

[10] Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, a to jak ve vztahu k rozsudku krajského soudu, tak k rozhodnutí žalované.

[11] Nejvyšší správní soud na závěr připomíná, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76). Nynější přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tudíž nebude mít žádný vliv na způsob, jakým Nejvyšší správní soud rozhodne o věci samé. Rovněž platí, že soud může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu